

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Vinteren, et Fragment (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Vinteren, et Fragment (DK)", i Ewald, Johannes: *Udvalgte digte*, udg. af Esther Kielberg ; Kim Ravn , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1999, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald02dkval-shoot-workid72818/facsimile.pdf>
(tilgået 09. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte digte

Siger mig seer i hans FodSpot endnu? – Velsigner han Jorden? –
Svømmer han langsom og smilende bort i rødmende Straaler?
Tung var hans Haand af Midlerens Lyst af Forjættelsens Fylde –
Drukken af Glæde bortsank jeg i Bøn, og slumrede Lov-Sang
See da nedfaldt et Slør af Purpur, og skjulte Naturen –
Himmel og Hav og den spraglede Jord løb i et for mit Øye –
Sangerens Røst, og den sværmende Støy af bekymrede Tivelle,
Sagtnedes meer og meer og taug – I en bundløs AfGrund
Swimlede Sjælen, og famlede for sig, og søgte sin Frelser –
Henrykt formam den hans Glimt, og forfulgte med Jubel hans
Gjenskin
Vandrere! – seer i hans blegnende Glands? – thi jeg føler,
han var det –

Ewald.

Vinteren, et Fragment.

NED fra Finlands nøgne Skjær,
Stiger Vinteren ukaldet,
Zitrende og grim og skaldet,
Kold og bleg, paa Næsen nær –
Knarvurn knurrer han og brummer
Langs med Doffres merke Ryg –
Vaemmelig i Sang, og styg,
Naar han stønnende forstummer –
Møsens kniprende Tyran
Fandt hans Tøner altfor hæse –
VildGjæs, som dog selv kun hvæse –
Selv Kivith mishager han –
Droslen flyer fra fulde Rønner –
Svalen stum – men fin i Smag,
Flyer fra det bekjendte Tag;
Naar den hører, at han støner –
Skæk for Skovens Harmonie!

I kun sørgelige Fugle –
Heyre, Krage, Ravn og Ugle
Stemmer melancholisk i –
Kun de terre Granner knage –
Kun en enkelt Ulv en Bjørn,
Tude ned mod Dalens Børn,
At indyde dem til Klage –
Jorden synes bag sit Slør,
Stiv og dorsk og grim af Alder –
Løvet brunes, krummes, falder –
Græsset guulnes, holder, dør –
Søen hvidnes, hærdes, fryser, –
Bække sagnes, standse, staae –
Er det vel at undre paa,
Om min stakkels Muse gyser? –

Paa min Ære, Ney! – Men om den gode Jomfrue ikke gjerne
kunde have taugt til hun var blevet optøet – det er en anden Sag –
Ewald

Cantata for Raadhuus-Strædets Concert*

Recitativ

HUN falmede, og mat og nu afmægtig,
Og kold hensank hun i sin Fiendes Arme.
Se! – Livet dør! Thi har ei Livets Moder
Holdt op at føde? – Ak! NATUREN fialmer;
I Skoven taler Norden kun, og Ravne;
Men du, guddommelige PHILOMELE,
Du tier! Har du da forglemt din ITHYS?
Du synger ei din Smerte meer for Skoven!
Men er ei MARKENS høie Sangerinde

* Opført første Concert i Efterhøsten 1771.